

Εἰς τὴν δημοσίαν ἀγορὰν, καὶ εἰς τὸν αἰγαλέον
τοῦ λειμένου, ὅπου εὑρίσκεται ἀγκυρωμένον τὸ καράβιον,
καθὼς καὶ εἰς τὴν Βούρσαν.

204. Τὰ διαλαλήματα, αἱ δημοσιεύσεις, καὶ αἱ
στηλίτευσις πρέπει νὰ διαλαμβάνουν.

**Τὸ ὄνομα, ἐπάγγελμα, καὶ οἰκητήριον τοῦ ἐνά-
γουτος.**

Τὰ δικαιώματα, δυνάμει τῶν ὅποιων ἐνεργεῖ.

Τὴν πρὸς αὐτὸν χρεωδούμενην ποσότητα.

**Τὸ ἔκλεχθὲν παρ' αὐτοῦ οἰκημα εἰς τὸν τόπον ὅ-
που εῖναι τὸ κριτήριον, καὶ ὅπου εὑρίσκεται τὸ καράβι
διεμένον.**

**Τὸ ὄνομα, καὶ οἰκητήριον τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κρα-
τηγέντος καραβίου.**

**Τὸ ὄνομα τοῦ καραβίου, καὶ τοῦ κυβερνήτου, καὶ
προσέτει ἂν ἔχῃ τὸ ναυτικόν του, ή ὅχι.**

Τὴν χωρητικότητα τοῦ καραβίου.

Τὸν τόπον ἐποιεῖ διεμένον, ή ἀγκυρωμένον.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἐνάγοντος.

Τὴν πρώτην προβληθεῖσαν τιμήν.

**Τὰς ἡμέρας, εἰς τὰς ὅποιας θέλει δεχθῆ τὸ κρι-
τήριον τὰς προσφερομένας τιμάς.**

205. Μετὰ τὸ πρῶτον διαλάλημα, θέλουν ληφθῆ
οἱ ἀναβασμοὶ τῶν τιμῶν κατὰ τὰς προσημειώσεις ἡ-
μέρας εἰς τὸ στηλίτευμα.

**Ο διδρισθεὶς παρὰ τῆς ἐξουσίας κριτῆς διὰ τὴν
πώλησιν, θέλει ἀκολουθεῖ νὰ δέχηται τοὺς ἀναβασμοὺς**

τῶν τιμῶν μετὸς ἐκάστην διακήρυξεν κατ' ὄγδοην ὥμερον;
ρῆτιν, καὶ προσδιωρισμένην μὲν ἐπιταγὴν του.

206. Μετὰ τὸ τρίτου διαλάλημα θέλει ἐπιδικασθῆ^{τη}
^(*) καὶ δοθῆ^{τη} τὸ κάραβιον εἰς τὸν προσφέροντα τὴν αὐτέρων τιμὴν, καὶ τελευταῖον μετὰ τὸ σβέσιμον τῶν
κυρίων, καὶ χωρὶς ἄλλου τρόπου ἐπικρίσεως.

Ο προσδιερισθεὶς παρὰ τῆς ἔξουσίας κριτῆς ἡμπορεῖ^{να} παραχωρήσῃ ἐπὶ πλέον, καὶ ἄλλην μίαν, η̄ καὶ
δύω προθεσμίας ὃντα ἴδομαδα ἐκάστην.

Καὶ αὐταὶ θέλουν δημοσιευθῆ^{τη}, καὶ στηλίτευθῆ^{τη}
καρομοίως.

207. Εὰν δὲ κρατηθοῦν σκάψη (βάρκαι), λέμβη
(σιαλοῦπαι) καὶ ἄλλα πλοῖα χωρητικὰ δέκα, κάδων, η̄
καὶ ὀλιγώτερον, η̄ ἐπιδικασία θέλει γένη εἰς τὸ κριτή-
ριον μετὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν η̄
μέρας, καὶ μὲ στηλίτευσιν εἰς τὸ κατάρτι, η̄ (εὰν δὲν
ἔχῃ) εἰς ἄλλου τόπου τοῦ πλοίου φανόμενον, καὶ εἰς
τὴν θύραν τοῦ κριτηρίου.

Παρατηρηθῆτωσαν δὲ ὅκτω καματυραῖ, καὶ ἐργάσ-

(*) Ἐπιδικάζειν adjudicare λέξις νομική σημαίνου-
σα τὴν ἀπὸ δικαιορίου δικαίωσιν τοῦ νὰ λάβῃ τις
πρᾶγμά τι, η̄ ἀργύρια. Ἐπιδικασία η̄ ἀπόφασις
ὑπὲρ ἑνὸς τῶν κριτηρίου. "Οθεν ἔγινεν ἐπιδικα-
σία νὰ λάβω τὰ ἀπαιτούμενα, η̄ ἐπεδικάσθη νὰ
δοθῇ εἰς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα, η̄ τὸ ἀργύριον τεῦτο. Ἐ-
πιδικασθεῖσα τιμὴ, καὶ ποσότης, η̄ παρὰ τοῦ κρι-
τοῦ ἀποδεχθεῖσα, η̄ ἀποφασισθεῖσα. Ἐπιδικάσος
οἱ λαβῶν τὸ δικαιώμα τῆς ἐπιδικασίας.

ειμοις ημέραις μεταξύ τῆς διακηρύξεως τοῦ κρατήματος,
καὶ τῆς πωλήσεως.

208. Ἡ ἐπιδικασία τοῦ καραβίου καταργεῖ τὴν δι-
οίκησιν τοῦ κυβερνήτου, ἐὰν οὗτος δὲν προσθέσθῃ μὲ
ἄγωγήν διὰ τὸ αἴγάκιον του, ἐπόθεν ἔχει δικαιώματα.

209. Τιοχρεοῦνται νὰ πληρώσουν εἰς εἰκοσιτέσσα
σαρας ὥρας τὴν ἐπιδικασθεῖσαν τιμῆν οἱ ἐπιδικαστοὶ τοῦ
ὅποιουδήποτε μεγίσθιος καραβίου, ἢ νὰ τὴν παραδώ-
σουν ἀνέξοδου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου,
ἐπὶ ποιητή προσωπικῆς αὐτῶν φυλακῆς.

Ἐξ ἐλλειψεως δὲ τῆς πληρωμῆς ταύτης, ἢ παραδό-
σεως, τὸ καράβι θέλει ἐκτεθῆναι εἰς μεταπώλησιν, καὶ
μετὰ τρεῖς ημέρας τῆς νέας δημοσιεύσεως, καὶ μόνης
μιᾶς στηλεύσεως θέλει ἐπιδικασθῆναι διὰ τὴν προτέραν
ἀνόητον διάπρασιν (1) τῶν ἐπιδικαζόντων, οἱ ὅποιοις ὁ-
μοίως ὑπόκεινται εἰς σωματικὴν φυλακὴν πρὸς πληρω-
μὴν τοῦ ἐλλείποντος εἰς ἀποπληρωμήν τῆς παρ' αὐτῶν
ἐπαυξηθείσης τιμῆς, καὶ ἔτι τῶν ἐξόδων, ξημεῶν,
καὶ τόκων.

210. Αἱ περὶ τῆς ἀπόσπασεως (2) ἄγωγαι θέλουν
γένη, καὶ κοινολογηθῆναι πρὸ τῆς ἐπιδικασίας εἰς τὰ γρα-
φεῖον τοῦ κριτηρίου.

(1) Διάπρασις ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς. Ἀντώνησις
δὲ τὸ Ἰκκάντο, μεζάτη, εἰς τὸ ὅποιον προβάλλε-
ται ἡ διάπρασις.

(2) Ἀπόσπασις *distraction* ἡ ἄγωγή τοῦ νὰ λάβῃ
εἰς νομίμως πρᾶγμα, τὸ ὅποιον διαφέλονειται παρ'
ἄλλου προβάλλων τὰ ἐπὶ τούτῳ δικαιώματά του.

Ἐὰν δὲ αἱ περὶ ἀποσπάσεως ἄγωγαι γένουσσι μετὰ τὴν ἐπιδικασίαν, τότε θέλουν μεταβληθῆναι τὰ πᾶν δικαίωμα εἰς ἀντίφαστην τοῦ νὰ παραδοθοῦν αἱ ποσότητες τοῦ προϊόντος ἀπὸ τὴν πώλησιν.

211. Ο πώλητης, οὐδὲν δὲ ἀντιφάσκων εἰς τὴν πώλησιν, ἔχει δικαιώματα τρεῖς ημέρας νὰ παραχωρήσωσι τὰ δικαιά των.

Ο ἀντίδικος ὅμοιῶς ἔχει τρεῖς ημέρας νὰ ἀντενεγρηθῇ. Ή αἴγαγη θέλει ἀναχθῆναι εἰς τὸ κριτήριον μὲν μὲν, καὶ ἀπλῶν ἔγκλησιν.

212. Αἱ ἀντιλογίαι εἰς τὸ νὰ παραδοθῇ ηγετοῦνται αἱ προδικταὶ εἰς τὰς τρεῖς ημέρας μετὰ τὴν ἐπιδικασίαν, παρελθουσῶν δὲ, μένουσιν ἀναπόδεκτοι.

213. Οἱ ἀντιλέγοντες δαυεῖσαι εἶναι ὑπόχρεος νὰ προβούλλουν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κριτηρίου τὰ δικαιώματά των ἐντὸς τριών ημερῶν, ἀφ' οὗ προσκληθεῖν ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα δαυεῖται, ηγετοῦντα τρίτου ἐναγόμενον. ἐάν δὲ λείψωσιν ἐκ τούτου, θέλει ἐνεργηθῆναι διαμοίρασις τῆς τιμῆς τοῦ πώληθέντος χωρὶς νὰ λάβουν μέρος.

214. Αἱ τάξεις τῶν δαυεῖτων, καὶ χρεωφειλετῶν, καὶ ηγετούλων τῶν ὀργυρίων θέλουν γένη μεταξὺ τῶν μετὰ πρωνομίων χρεωφειλετῶν κατὰ τὰ διορισθέντα εἰς τὸ 191 ἄρθρον, μεταξὺ δὲ τῶν λοιπῶν ισοτίμων, καὶ ἀναλόγων.

"Ολοι οἱ αἱρεθέντες δαυεῖσαι εἶναι χρεωφειλέται διὰ τὰ κεφάλαια, καθὼς καὶ διὰ τοὺς τόκους, καὶ ἔξοδα.

215. Δεῖν ὑπόκειται εἰς μεσέγγυον (*) τὸ καράβι

(*) Μεσέγγυον τὸ σεκουνέρον, τὸ ὅποῖον καὶ κρά-

ὅταν γίναι ἔτοιμον εἰς τὰ πάντα, εἰμὴ μόνον διὰ τὰ ληφθέντα δάγκια πρὸς τὸ ἐπιχειρισθὲν ταξιδί, μάλιστα καὶ ἀπὸ τούτῳ ἐμποδίζονται οἱ δανσιζαί, ἐάν δοθῇ πρὸς αὐτοὺς ἐγγύησις.

Νομίζεται δὲ ἔτοιμον εἰς ταξιδί τὸ καράβι, ἀφ' οὗ ὁ κυβερνήτης λάβῃ τὰ ἐφοδιασμὰ αὐτοῦ γράμματα (ἐξειδικεύματα).

ΤΙΤΛΟΣ Γ.

Περὶ ἴδιοκτητῶν τῶν καραβίων (1).

216. Ἐκαῖσες ἴδιοκτήτης καραβίου είναι πολιτικῶς ἐγγυητής διὰ τὰς πράξεις τοῦ κυβερνήτου, καὶ διὰ ὅσου ἀνήκει εἰς τὸ καράβι, καὶ τὰ ἐφοδιασμάτα του γράμματα.

Ἡ τοιαύτη ἐγγύησις παύει μετὰ τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τὸ καράβι, καὶ τοὺς υαύλους (2).

217. Οἱ ἴδιοκτῆται τῶν πολεμικῶν ἐφοδιασμένων καραβίων δὲ θέλουν γίναι ἐγγυηταί διὰ τὰ ἐγκλήματα, καὶ πειραταρίας τοῦ κυβερνήτου, καὶ τῶν ἐπιβατῶν γενομένων εἰς τὴν Νάλασσαν εἰμὴ μόνον διὰ μόνην τὴν παρ' αὐτῶν

τησις ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ saisi et saisissement, ἢ αὐτιέτι λέγεται. Μεσαγγύησις δὲ γίνεται τοῦ σεκουδίρου, ἢτοι σεκουδράρισμα.

(1) Ἰδιοκτήτης, ὁ κτήτωρ le propriétaire προπιετάριος τοῦ πράγματος, καὶ ἴδιοκτησία ἡ προπρετα, κτήμα δὲ τὸ τῆς ἴδιοκτησίας ὑποκείμενον.

(2) Ωστε γίνεται ἐγγυημένη ποτόγης παρ' αὐτοῦ είναι δαίνεις ὅχι πλέον τῆς τιμῆς τοῦ καραβίου καὶ τῶν υαύλων αὐτοῦ.

ἔγγυηθεῖσαν ποσότητα, ἐκτὸς πλέον ἂν θίναι σύμμετοχος, καὶ συνπεύθυνος (1).

218. Οἱ ὁδοκτήτης ἔμπορος οὐ ἀποβάλλῃ τὸν χωρισμόν.

Δέν εἶναι ὑποκαθίμενος εἰς αὐτῷ μεταποτοῦ τοῦ κυβερνήτου, ἂν δὲν ἔγγιρηται συμφωνίαν περὶ τούτου.

219. Εἰς ὁ ἀποβάλλεις κυβερνήτης θίναι συμμέτοχος εἰς τὸ καράβι, ἢ μπορεῖ νὰ πάραιτητῇ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ, καὶ νὰ ἀγτάσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀναλόγου τοῦ εἰς κεφάλαιον.

Τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦτο προσδιορίζεται ἀπὸ δοκίμων (2) ἐκλεγέμένους παρὰ τῶν μερῶν, ἢ παρὰ τοῦ κριτηρίου.

220. Εἰς ὅλα τὰ προβαλλόμενα περὶ τοῦ κοινῶν συμφέροντος τῶν ὁδοκτητῶν τοῦ καραβίου ὑπερισχύει, καὶ ινέργειται ἡ γυνώμη τῶν περισσευτέρων.

Μεγαλητέρων ψῆφων, καὶ γυνώμη ἐνυπεῖται τὸ περισσεῦν τοῦ ἡμίσεως τῆς τιμῆς τοῦ καραβίου.

Ἡ ἀντώνητις (τὸ νὰ διληθῇ εἰς πώλησιν πρὸς τὸν πρατρέαντα μεγαλητέρουν τιμήν) τοῦ καραβίου παραγγέλεται μετὰ τὴν ζήτησιν τῶν ὁδοκτητῶν αὐτοῦ ἐ-

(1) Ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα ὑπερβαίνουν πολλάκις τὴν τιμὴν τοῦ καραβίου, καὶ τῶν ναυλῶν, εἶναι υἱούς προσδιορίζοντες τὴν ποσότητα τῆς ἔγγυησεως τῶν ἐνοπλιζόντων, καὶ ναυτολογούντων τὰ τοιαῦτα πρὸ τοῦ νὰ τοῖς χορηγηθοῦν τὰ ἐπίσημα γράμματα Lettres de marque παρὰ τῆς Ναυαρχίας.

(2) Δόκιμοι καὶ ἔμπειροι, οἱ περίτοι.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΦΙΛΟΧΩΡΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΝΟΜΟΥ ΦΙΛΟΧΩΡΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΛΛΗ

χόντων μετοχήν τοῦ ἡμίσεως, ἐὰν δὲν ὑφίσταται μετα-
ξὺ συμφωνία ἔγγραφῆς διαφορετική.

ΤΙΤΛΟΣ Δ:

Περικυρβεργία.

221. "Ἐκεῖος κυνέρητης καραβοκύρης, ἣν μαίνεται
ρος διοικῶν καράβη, ἣν πλοῖόν τε γενεκώς, εἴπειτο οὐπόση
χρεωστὶ διὰ τὰ σφάλματά του, ἐν τῷ διοικεῖ αὐτὸς,
ὅς γέγονε καὶ μέκρα.

222. Ὑποχρεῶνται καὶ διὰ τὰς φύρτωμένας πραγματείας εἰς τὸ ὑπὸ αὐτὸύ πλοῖον.

Διδει ἀπόδεξιν.

‘Η ἀπόδειξις αὗτη ὄντα μάζεται φερτωτικόν (1).

223. Εἰς τὸν κυβερνήτην ἀνήκει τὸν καὶ ἑτοιμάσῃ τὸν καράβην, νὰ ἔχει τὸν καράβην, καὶ μισθώσῃ τοὺς ναύτας, καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπιβάτας. Οταν δὲ εὑρίσκηται εἰς τὸν τόπουν ὅπου κατοικοῦσσι οἱ Ιδιοκτῆται τοῦ καραβίου, θέλει πράξει ταῦτα μὲ συναίνεσίν των.

224. Ο κυβερνήτης Θέλεις κρατεῖ κατάλογου σημειωμένου, καὶ παράγραπτου ἀπὸ ἕνα τῶν χριτῶν τοῦ ἡμπορικοῦ χριτηρίου, καὶ εἰς ἐλλειψιν τούτου ἀπὸ τοῦ πολιτάρχη, ἢ τὸν πρόσσακτον (1).

(2) Φορτωτικὸν Polizza di carico καὶ Γνωρισμὸν
Connaiseement, Conoscimento.

(2) Πολιτάρχης, ὁ προεῖσως, κοτζάπασης τῆς πόλεως, ὁ τῆς χώρας le Maire πρόσσακτος δὲ 1^ο adjoint, adjutetus ὑποπολιτάρχης παράγραπτον δὲ paraphé κατάσχου γυωρισμένου ἀπὸ αὐτοῦ.

‘Ο κατάλογος αὐτος θέλει περιέχει,

“Οσας αποφάσεις γένουν εἰς τὴν Θαλασσοπλωΐαν.

Τὴν ληψιδοθερίαν τοῦ καραβίου, καὶ γενικῶς ὅσα
ἀνήκουν εἰς τὰ φορτίου του, καὶ ὅλου ὅσου ἀνήκει εἰς
τὸν λογαριασμὸν, τὸν ὅποιον θέλει διώσῃ, η̄ εἰς α-
παίτησαν τὸν ὅποιον θέλει κάμη.

225. Ο κυβερνήτης εἶναι ὑπόχρεως πρὸ τοῦ γὰ-
ρχίση τὸ φέρτιον, γὰρ ἐπιθεωρήσῃ τὸ καράβι του κατὰ τὸν
πρασδιορισθιάτα τρόπου ἀπὸ τοὺς Θαλασσίους καυόντας (*).

Η καταγραφὴ ἔκθεσις τῆς ἐπιθεωρήσεως τὰύτης
θέλει ἐναποταμιευθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἡμπορικοῦ κρ-
ητηρίου, καὶ ἐντεῦθεν πρέπει γὰρ διδητοις ἀντίγραφοι πρὸς
τὸν κυβερνήτην.

226. Ο κυβερνήτης εἶναι εἰς χρέος γὰρ ἔγγη εἰς τὸ
καράβι του

Τὸ γράμμα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ καραβίου.

Τὴν σπόδειξιν τῆς ἔξοφλήσεως τῶν φορελογεῶν
αὐτοῦ.

Τὸν κατάλογον τῶν υαυτῶν του.

Τὸ φέρτωτικόν, καὶ τὸ υαυλωτικόν του.

τοὺς μὲ σημείωμα τοῦ τίτλου, καὶ ἀριθμημα τῶν
φυλλῶν, η̄ σελίδων αὐτοῦ.

(*) Δόκιμοι διαιρισμένοι παρὰ τῆς διοικήσεως θε-
ρίσαντες τὴν κατάσασιν τοῦ καραβίου. εἰς τὴν σκά-
φην, ἔργαλεῖα, ἀποσκευάς, καὶ υαυτικόν αὐτοῦ,
καὶ δόντες τὴν ἐνυγμανίαν μαρτυρίαν των πληροφόρούν.
τὸν υαυλωτήν, η̄ τὸν φέρτωτήν, καὶ τοὺς χαρδυνα-
ερελιξάς· καὶ εἶναι ἀναγκαιοτάτη η̄ μαρτυρία των.

Τὴν ῥήθεῖσαν καταγραφὴν τῆς ἐπιφύλαξίσεως.

Τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ καραβίου (1).

227. Ὁ κυνηγός εἶναι εἰς χρίσιν νὰ εὑρίσκηται
μέσα εἰς τὸ καράβι προσωπικῶς, ὅταν ἔκβαίνῃ, ἢ ἔμ-
βαίνῃ εἰς τοὺς λιμένας, ὄρμους καὶ ποταμούς.

228. Εὰν ἀποδεῖχθῇ ὃ κυβερνήτης παραβάτης εἰς
ὅσα τὸν καθηποχρεῖν τὰ ἄνω τέσσαρα ἔρθρα, ὑπόκει-
ται μὲν ἀποκριθῆναι εἰς ὅσα συμβοῦντα εἰς τὰ καράθια, καὶ
φορτίου του πρώτου ὅπειον ἀνήκει.

229. Τπάκεται προσέτι ο κυβερνήτης να πληρώσῃ
ἕλας τὰς ζημίας τῶν πραγμάτων, οσας φαρτώσεις εἰ-
πάντων ὅπο τὴν σκέπην τοῦ καραβίου τῷ χωρὶς ἔγγραφον
εἰς τοῦτο συναίνεσιν τῶν ἀδικητῶν ἐμπόρων.

Ἡ διαταγὴ αὐτῇ δὲν προσαρμόζεται εἰς τὰς μικρὰς
Φαλασσοπλωίας.

230. Ἡ μένη ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἐνιάσθη ἀπὸ ἀ-
νωτέρων δύναμις (2) ἐλευθερώτερον τὸν κυβερνήτην ἀπὸ^τ
τοιαύτην ὑποχρέωσιν.

231. Ὁ κυνηγὸς καὶ οἱ μαῦται του, ὅσαι εὑρέ-
σκονται εἰς τὸ καράβι, ἢ εἰς τὰ πλωιάρια εἰσπλέοντες

(1) Ἀπελευθέρωσεν ἐνοψίᾳ τὴν πληγωμήν τῷ οὐρανῷ
μων τελωνέων, καὶ φέρει τὸν καραβῖον.

(2) Ἀνωτέρα δύναμις, ἡ βιασική ἔξουσία, ἡ λεγομένη force majeure, ἡ forza maggiore πκράτων Γαλλιταλῶν σημαίνει δὲ προσαγὴ τῆς ἔξουσίας, ἡ ιδίας τοῦ προσαζόμενου, ἡ καὶ ξένης, εἰς τὰς ἄλλας δὲν δύναται ν' ὅντετείη, καὶ ἐπιφέρεις ων βιασμένος νὰ παραιτηῇ ἔκουσίως ἀπὸ τὰς ἄπογρεώσεις του, εἶναι κατὰ νόμους ἐλεύθερος.

ναὶ ἔμβουν εἰς τὸ καράβι, δὲν ἥμποροῦν γὰρ κρατηθεῖν
διὰ πολιτικὰ χρέη, ἔκτὸς μόνου, ὅμη τὰ χρεώσαν λα-
βούντες αὐτὰ, διὰ τὸν ἴδιον ἀπόπλουν· ἀλλ' οὔτε εἰς
ταύτην τὴν τελευταίαν περίσσασιν ἔμποδες θεται ἐάν δέ-
σουν ἐγγυητήν.

232. Εἰς τὸν τόπον ὅπου εὑρίσκονται οἱ ἄδικοι τῆς
τοῦ καραβίου, οἱ οἵ τε πρόπος αὐτῶν, δὲν ἥμπορεῖ ὁ
κυβερνήτης χωρὶς ἴδιαςτέρου, καὶ ἐπίτιμος ἄδειάν των
ναὶ πισσώσῃ τὸ καράβι, οὐδὲν ἀγοράσῃ πανία, σχοινία,
καὶ ἄλλα πράγματα διὰ τὸ καράβι, δανειζόμενος διὰ
τὰ τοιαῦτα μὲν ἀπεθήκευμα τοῦ καραβίου, ἀλλ' οὔτε
ναὶ τὸ ναυλώσῃ δύναται.

233. Ἀφ' οὖν ναυλώθη τὸ καράβι μὲν τὴν συνα-
νεστιν τῶν ἐνεγρούμενων εἰς αὐτὸν, εἴσαν τινας ἐκ τούτων
δὲν ἥθελον δώσῃ τὸ ἀνάλογόν των διὰ τὰ ἀναγκαῖα ἔ-
ξοδα τοῦ ταξιδίου, ἥμπορεῖ ὁ κυβερνήτης ναὶ τοὺς
προσκαλέσῃ εἰς τὴν πληρωμήν, καὶ μετὰ εἰκοσιτέσσαρας
ῶρας, ἀν δὲν δώσουν τὸ ρήθρον ἀνάλογόν των, ἔχει τὴν
ἄδειαν ναὶ τὸ δανεισθῆ ἐπὶ τόκῳ Θαλασσῶν ἐπάνω εἰς
τὸ μερίδιόν των, πλὴν μὲν ἄδειαν τοῦ κριτηρίου.

234. Εἰς τὸ ταξιδίον λόγη ἀνάγκην πισσώ-
ματος τὸ καράβι, οὐδὲν ἡ κωντροφιῶν ὁ κυβερνήτης, ἀφ' οὗ
ἔκβαση ταύτην τὴν ἀνάγκην, καὶ τὴν ὑπογράψουν οἱ
ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, ἥμπορεῖ ναὶ δανεισθῆ ἐπάνω
εἰς τὸ σῶμα, καὶ σκάφην τοῦ καραβίου, οὐδὲ βάλη
εἰς ὑπεθήκην, οὐδὲ πωλήσῃ ἀπὸ τὰς πραγματείας τοῦ
φορτίου τούτου ἕως τῆς ἀποδεδειγμένης ἀναγκαῖας ποσό-
τητος λαμβάνων εἰς ταῦτα τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἔμπο-

ρικού χριτηρίου, εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ εἰς τὴν αὐλαδαπήν παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου (*) καὶ εἰς Ἑλλάψιν τούτου ἀπὸ τὸν ἐντόπιον χριτήν.

Οἱ ιδιοκτήται, ἦ δὲ χυμερινήτης σὺντοντος αὐτῶν, θέλουν πληρώσῃ τὰς πωληθείσας πράγματαίς, κατὰ τὰς τιμὰς τῶν ὁμοίων μέσαντάς εἰς τὸν τόπον τοῦ ἔκφορτεσμάτος, καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ εύοδίου.

235. Τις χρεοῦται ὁ χυμερινήτης πρὸ τοῦ νόμου ἀποπλεύσῃ ἀπὸ ξένου λιμένα, ἢ καὶ τινος Γαλλικῆς αποκλίσης, νὰ στείλῃ πρὸς τοὺς ιδιοκτήτας, ἥ ἐπιτρόπους εντόντων λογαριασμού του ἐνυπόγραφον περιέχοντα τὴν κατάσασιν τοῦ φορτίου του, τὴν τιμὴν τῶν πράγματος τοῦ φορτίου, τὰς δανεισθείσας ποσότητας πάρ' αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐνόματα, καὶ κατοικίας τῶν δανειζόντων.

236. Εὰν ὁ χυμερινήτης δανεισθῇ χωρὶς ἀνάγκης ἐπάνω εἰς τὸ σθόμα, ζωστροφίας, ἢ ἀποσκευᾶς του χαροκπίου, ἥ βάλη εἰς ὑποθήκην, ἥ πωλήσῃ πράγματαίς, ἥ ζωστροφίας, ἥ ἡθελε γράψῃ εἰς τοὺς λογαριασμούς του ἀβαρίας, καὶ ἔξοδα ἀνύπαρκτα, καθυπόσβατος πρὸς τοὺς ιδιοκτήτας προσωπικῶς νὰ πληρώσῃ τὰ χρήματα, ἥ νὰ ἐλευθερώσῃ τὰς ὑπόθηκας· καὶ νέ-

(*) Πρόξενος *le consul*, *il consule* ἐνεκρίθη νὰ ὀνομασθῇ πάρ' ἐμοῦ ὁ τὸ ἄξιωμα τοῦτο ἔχων καὶ τὰ τὰν Κυρήνης Συνέσιον, διότι τὸ "Ἐπάτος σημαίνει ὑπερτάτην ἄξιαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶναι πάμπολυ μακράν οἱ τοιοῦτοι Κόνσουλοι· πρόξενος δὲ διέτι εἰς ξένην ξένων ὑπερασπίζεται".

πόκειται μὲν ὅλου τοῦτο εἰς τὰ ἐγκληματικὰ κριτήρια,
ἔστιν δέ τις αὐτοῖς ἀγωγὴ ἐγκληματική (1).

237. Οὐδὲν δὲ τὸν ἡμίπορεῖν νὰ πωλήσῃ τὸ
καράβι χωρὶς ἴδιαιτέρας ἐπιτροπίας τῶν ἴδιωκτητῶν ἐπειδή
πόση ἀκμώτερης τῆς πωλήσεως, εἰκὸν μόνον, ὅταν ἀ-
ποδειχθῇ νόμιμως τὸ καράβι ἀνάξιον διὰ μαυπλωίαν (2).

238. Οσοι κυνηρεύουσιν ὑπερσχεθεῖσιν διέξαντε, εἶναι
ὑπόγραφοι νὰ τὸ ἔκτλέσσουν ἐπειδή ποιητὴ πληρωμῆς ἄλλων
τῶν ἐξόδων, ζημιῶν, καὶ τόκων πρὸς τοὺς ἴδιο-
κτήτας, καὶ πρὸς τοὺς μαυλωτάς (3).

239. Οταν δὲ κυνηρούντης θαλασσοπλέη μὲν φύρω-
μα διὰ συντροφικὸν μέ τινα κέρδος, δὲν δὲν δημιούρεῖ νὰ
κάμη ἐπιχείρησιν, ἢ ἐμπόριον δὲ ἴδιαιτερόν του λογο-
ριασμὸν, εἰκὸν μόνον ἃν ἔχῃ τοιαύτην συμπεφωνημένην
ἄδειαν.

240. Ποιητὴ δὲ εἰς τὴν παράβασιν τούτου τοῦ ἄρ-
θρου θέλει εἶναι τὸ νὰ δημευθεῖν εἰ τοιαῦται τοῦ χω-
ρισοῦ λογαριασμοῦ του πραγματεῖαι πρὸς ὕψελος τῶν
ἄλλων συντρόφων.

(1) Πρὸς τοὺς ἴδιωκτήτας μὲν, διότι τὰ ἀδικήμα-
τα ταῦτα πληρῶνονται ἀπὸ τὸ καράβι καὶ τοὺς μαύ-
λους αὐτοῦ, ἥτοι ἀπὸ τὰ ἐκείνων κτήματα. Εἰς
τὰ ἐγκληματικὰ δὲ κριτήρια, ὡς ἀδικητής καὶ πα-
ραβάτης τῆς προσωπικῆς δικαιοσύνης.

(2) Νόμιμος ἀπόδειξις ἀναξιότητος εἶναι ἡ ἔνορκος
τῶν δοκίμων μαρτυρία μετά τὴν ἐπιθεώρησιν.

(3) Τπόσχεσις ἐνταῦθα εἴναι εἰταί ἡ ἔνυπόγραφος
συμφωνία μὲν μαυλωτικὸν, ἢ φορτωτικὸν, ἢ τι ἄλ-
λο τοιοῦτο.

241. Ο κυβερνήτης δὲν ήμπορεῖ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ ταξιδίον του, ἀφ' αὗτοῦ ὅτι ἡ ἀρχιστῆρας, διὰ κάνειν αἰποιούμενότες κέρδους χωρίς τὴν γνωμονικήν τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ προετωρέων τοῦ ναυτικοῦ, ἀλλὰ μετὸ τοιαύτην συμβίνεται υποχρεοῦται νὰ διασώσῃ μὲ τὸν ἑαυτόν του τὰ ἀργύρια, καὶ ὅσας ήμπορεῖσσε ἀπὸ τὰς εἰμιωτέρας πραγματείας τοῦ φορτίου του, ἐπὶ ποιῆς πρωτικῆς του καταδίκης δι' αὐτά.

Ἐὰν δὲ κατά τανα περίσσασιν συμβῇ νὰ χαθεῖν αἱ οὔτεις ἔκβαλμέναις πραγματείαις ἀπὸ τὸ καράβι, ὁ κυβερνήτης δὲν εὑέχεται εἰς Κηφισίαν.

242. Εἰς τὰς εἰκαστέσσεις ὥρας μετὰ τὸ εύσημόν του εἶναι εἰς χρέος ὁ κυβερνήτης νὰ παρέμβασιάσῃ πρὸς ἐπιφεύρησιν τὸν κατάλογόν του, καὶ νὰ κάμη αὐτοφοράν (*) μὲ τὴν ὄποιαν θέλει εἰναγγέλλει.

Τὸν τόπον, καὶ καιρὸν τῆς ἀποκλεύσεως του.

Τὸν διάπλουν αὐτοῦ.

Τὰ συμβάντα αὐτῷ εἰς τὸν διάπλουν.

Τὰς φυιβάσσας ἀγαξίας εἰς τὸ καράβι του, καὶ ὅλας τὰς ἐπιφήμους περιεάσεις τοῦ ταξιδίου του.

243. Η ἀναφορὰ γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου ἐνώπιον τοῦ προέδρου.

Εἰς τοὺς τόπους ὅπου δὲν διέρισκεται τοιοῦτον κριτήριον, γίνεται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνάρχου.

(*) Παρακατάθεσις Deposition ὀνομάζεται η τοιαύτη αὐτοφορὰ παρὰ τοῖς νομικοῖς, καὶ εἰς τὰ κριτήρια εἰς τὰ ὅποια ἀνήκεινα δεῖη παρὰ τοῦ κυβερνήτου.

Ο εἰρηνάρχης εἶναι εἰς χρέος νὰ στελῇ ἀνυπερθέ-
ψας τὴν τοιαύτην αὐτοφέραν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ πλη-
σιεὗτον ἐμπορικοῦ κριτηρίου τῆς ὑπαρχίας.

Εἰς ἀμφετέρας ταύτας τὰς περιεσάσσεις πάντοτε μέ-
νει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ
κριτηρίου ἢ αὐτοφορά.

244. Ἐλλιμενιζόμενος δὲ εἰς ξένου τόπου ὁ κυβερ-
νήτης εἶναι εἰς χρέος νὰ παρέχῃσιασθῇ εἰς τὸν Γαλλικὸν
πρόξενον νὰ κάμῃ τὴν αὐτοφοράν του, καὶ νὰ λάβῃ ἀ-
ποδεξαὶ θηλυποαιουσαν τὴν ἐποχὴν τοῦ σύσσειου, καὶ τῆς
ἀπόπλευσεώς του, τὴν κατάσασι, καὶ τὰ εἰδῆ τοῦ
φορτίου του (*).

245. Εάν εἰς τὸ ταξεῖδι του ἀναγκασθῇ ὁ κυβερ-
νήτης νὰ ἔμβῃ εἰς Γαλλικὸν λιμένα, ὑποχρέούται νὰ φα-
νερώσῃ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐκεῖ ἐμπορικοῦ κριτηρίου τὰ
αἷτα τῆς προσορμήσεώς του ἔκει.

Οπου δὲν εἶναι ἐμπορικὸν κριτήριον, θέλει γένη ἢ
φανέρωσις εἰς τὸν εἰρηνάρχην τοῦ τόπου.

Εάν δὲ τοιαύτη ἡ ἀναγκασμένη προσόρμησις γένη
εἰς λιμένα ξένου, τότε ἢ φανέρωσις γίνεται εἰς τὸν
Γαλλικὸν πρόξενον, ἢ εἰς ἄλλεψιν αὐτοῦ, εἰς τὸ ἐμ-
πόλιον κριτήριου

246. Ο αυτογένεσις κυβερνήτης, καὶ σωθεὶς μό-

(*) Τὸ σύσσειον φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐμφάνισίν του
ἢ ἀπόπλευσις ἀπὸ τὰ διαβατήριά του (passer-
port) γράμματα, καὶ ἢ κατάσασις τοῦ φορτίου
ἀπὸ τὸν κατάλογον, τὰ ὅποια παρακατατίθησαν εἰς
τὸ κριτήριον τῆς καγκελλαρίας.

νος, οὐδὲ μέρος τοῦ ναυτικοῦ του, ὑποχρεούται νὰ παρέχησιασθῇ εἰς τὸν κριτήν τοῦ τόπου, καὶ εἰς ἔλλειψιν κριτοῦ, ἐνώπιον ἄλλων πολιτικῶν ἀρχόντων, νὰ κάμη τὴν ἀναφοράν του μὲ ὑπομαρτυρίαν τῶν μετ' αὐτοῦ δικαιοθέστων ἐπιβατῶν, καὶ νὰ λάβῃ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον.

247. Διὸ νὰ ἐπικυρώσῃ ὁ κριτής τὴν ἀναφορὰν ταύτην τοῦ κυβερνήτου, ἐπερωτᾶς τοὺς αυθικασθέντας ναύτας, οἵτινες εἰσι ἐπιβάτες, εἴαν γένοιτο δυνατόν, καὶ μόλις ταῦτα αἱ ἀντιφατικαὶ ἀποδεῖξεις δὲν ἀκυροῦνται, οὔτε προκρίνονται (*).

Αἱ μὴ ἐπικυρωμέναις οὕτως ἀναφοραὶ εἰναις ἀναπόδεκτας πρὸς ἀθώωσιν τοῦ κυβερνήτου, καὶ δὲν ἀποτελοῦν πίστη εἰς τὸ κριτήριον ἐκτὸς μόνον, εἴαν μόνος διεσώθη ὁ κυβερνήτης εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται ἡ ἀναφορά.

Αἱ ἀντιφατικαὶ ἀποδεῖξεις ἡμποροῦν νὰ γένουν ἀπό τοὺς ἐνάγοντας.

248. Ἐκτὸς ἐπεκειμένου αυθίνου, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κυβερνήτην νὰ ἐκφορτίσῃ πραγματείαν τινὰ πρὸ τοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἀναφοράν του, ἐπεὶ πολὺ καταχρίσεως αὐτοῦ.

249. Εὰν εἰς τὸ ταξεῖδι λείψουν αἱ τροφαὶ τοῦ καραβίου, ὁ κυβερνήτης μὲ τὴν γυνώμην τῶν προσύχοντων τοῦ ναυτικοῦ ἡμπορεῖ νὰ βιάσῃ τοὺς ἔχοντας χωρίς

(*) Τοιαύτας ἀντιφατικαὶ ἀποδεῖξεις ἡμποροῦν νὰ ἀντιπαραθέσουν οἱ φορτωταὶ, περιληπταὶ, καὶ ἀπεικτῆταις τῶν πραγμάτων, καὶ οἱ καθικνασφαλεῖσαι.

βρώσιμα ἐπιβάτας, νὰ τὰ βάλουν εἰς τὴν κοινότητα
μὲν ὑποχρέωσιν του νὰ τὰ πληρώσῃ.

Τ Ι Τ Λ Θ Ε.

Περὶ μισθώσεως, καὶ μισθῶντων ναυτῶν,
καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τοῦ μαυτικοῦ.

250. Αἱ συμφωνίαι τῶν μισθωμάτων τοῦ κυβερνήτου, καὶ τῶν ναυτῶν τοῦ καραβίου ἀποδεικνύονται ἀπὸ τὸν μαυτολογικὸν κατάλογον (Rolo), ἢ ἀπὸ τὰ συμφωνητικὰ τῶν μερῶν ἑκατέρων.

251. Οὔτε ὁ κυβερνήτης, οὔτε οἱ ναῦται δύνανται ὑπὸ μηδεμίαν πρόφασιν νὰ φορτώσουν εἰς τὸ καράβι πραγματείαν τινὰ διὰ λογαριασμὸν των, χωρὶς τὴν ἀδείαν τῶν ἴδιοκτητῶν, καὶ χωρὶς νὰ πληρώσουν τὸν ναύλουν, ἐξαιρεῖται ὅμως ἂν ἔχωσι τὴν ἔξουσίαν δυνάμεις τοῦ βιοθωτικοῦ των.

252. Εὰν διαλυθῆ τὸ ταξεῖδι ἐξ αἰτίας τῶν ἴδιοκτητῶν τοῦ κυβερνήτου, ἢ τῶν ναυλωτῶν, πρὸ τοῦ νὰ κάμῃ πανία τὸ καράβι, ὅσοι ναῦται ἐμισθώθησαν μὲ τὸ ταξεῖδι, ἢ μὲ τὸν μῆνα, πληρώνονται τὰς ἡμέρας τῆς ἐργασίας των πρὸς ἀτομασίαν τοῦ καραβίου, καὶ ἀπολαμβάνουν πρὸς ἀποζημίωσιν τὰ προπληρωθέντα εἰς αὐτούς (*).

(*) "Ητοι καίτοι δοθέντα διὰ λογαριασμὸν μισθου των, δὲν ἔννοοῦνται δι αὐτὸν ἄλλα δι ἀρραβώνα, δια τοῦτο καὶ κερδίζουσας παρὰ τῶν ἴδιων.

Ἐὰν δέ αἱ προπληρωμαὶ δὲν ἦθελον γένη, λαμβάνεταισαν πρὸς ἀποζημίωσιν μηνιαῖον κατὰ τὰ συμφένηθέντα.

Ἐὰν δὲ διάλυσις τοῦ ταξιδίου συμβῇ μετὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ταξιδίου, οἱ μισθωμένοι μὲ ταξιδίου ναῦται πληρώνονται τὸ ὅλον κατὰ τὴν συμφωνίαν των.

Οἱ δὲ μισθωμένοι μὲ μηνιαῖον λαμβάνεταισαν τὸ ἀπῆκον εἰς ὕσσον καιρὸν ἐδούλευσαν, καὶ ἐπεὶ πλέον πρὸς ἀποζημίωσιν τὸ ἔμμισυ τοῦ μισθοῦ των διὰ τὸ ὑποτιθέμενον δλόκληρον διάσημα τοῦ ταξιδίου των.

Οἱ ναῦται τῇ μὲ μηνιαῖον, τῇ μὲ τὸ ταξιδίου μισθωμένοι λαμβάνεταισαν ἐπὶ τούτοις καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιεροφῆς καὶ ζωετροφίας ἕως τοῦ τόπου, ἀφ' οὗ ἀπέπλευσαν, ἄκτος ὅν ὁ κυβερνήτης, τῇ οἱ ιδιοκτῆται, τῇ οἱ υαυλῶται, τῇ ὁ ἐπιειδήτης τῆς διοικήσεως ἦθελε τοὺς προβλέψη τὴν ἐπιβασιν εἰς ἄλλο καράβη ἐπιερέψου εἰς τὸν ίδιον τόπον.

253. Ἐὰν συμβῇ βασιλεὺς ἀπαγόρευσις ἐμπορεῖν μὲ τὸν τόπον, πρὸς ὃν ἀποπλέουσιν, τὸ καράβη ἐμποδισθῇ ἀπὸ τῆς διοικήσεως πρὸ τῆς ἀποπλεύσεως τοῦ ἐπιχειρηθέντος ταξιδίου, τότε εἰς τοὺς ναῦτας χρεωζεῖται τὸ πληρωμὴ τῶν μόνων ἡμερῶν, τὰς ὅπειας ἐδούλευσαν πρὸς ἐτοιμασίαν τοῦ καραβίου.

254. Ἐὰν δὲ ἀπαγόρευσις τοῦ ἐμπορίου, τὸ κράτημα τοῦ καραβίου συμβῇ εἰς τὸν δρόμον τοῦ ταξιδίου.

Τότε οἱ ναῦται πληρώνονται ἀναλογικῶς κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δουλεύσεως των.

Ἐὰν δὲ κρατηθῇ τὸ καράβη, οἱ μισθοὶ τῶν συμφω-

ΕΡΓΑΣΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΦΙΛΟΞΕΝΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ Θ. ΠΑΤΣΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΡΗΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

υγρέντων μὲν μηνιαῖον ναυτῶν τρέχουσι κατὰ τὸ ἥμερον εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἐμποδίου.

Οἱ μισθωμένοι δὲ ταξιδεῖς Θέλουν πληρωθῆναι κατὰ τὸ συμφωνητικόν των.

255. Ἔὰν ἔκταυθή περισσότερον, ἢ τοις διατάξεις τοῦ τόπου τὸ ταξιδέον, οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν Θέλουν αὐξηθοῦν ὀναλούσις μὲν τὴν ἐπέκτασιν.

256. Ἔὰν δὲ τὸ καράβι ἀποφεύρεισθή Θεληματικῶς εἰς πληγσιέςθερον τινα τόπου ἀπὸ τὸν συμφωνηθέντα εἰς τὸ ναυλωτικόν, δένυ πρέπει νὰ γένη κάμμια ἐλάττωσις.

257. Ἔὰν οἱ ναῦται μισθωθοῦν μὲν μερίδιον εἰς τὸ κέρδος, ἢ εἰς τὸν ναῦλον τοῦ καραβίου, δένυ ἔχοντις δικαιώματα νὰ ζητήσουν ἀποζημίωσιν, ἢ ἡμερομεσθιόν τι διατήν λύσιν τοῦ ναυλωτικοῦ, ἢ τὴν ἀργυοπορίαν τοῦ ταξιδίου, ἢ διατὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ταξιδίου ἐξ αἰτίας ἀνωτέρας δύνασείται.

Ἐὰν δὲ η λύσις, ἢ η ἀργυοπορία, ἢ η ἐπέκτασις γένουν ἐξ αἰτίας τυῆ φερτωτοῦ, τὸ ναυτικὸν λαμβάνει μέρος ἀπὸ τὴν ἐπιδικαζόμενην εἰς τὸ καράβι ἀποζημίωσιν.

Ἡ μοιρασία τῆς ἀποζημίωσεως ταύτης μεταξὺ τῶν ἴδιοκτητῶν τοῦ καραβίου, καὶ τοῦ ναυτικοῦ Θέλουν γένη κατὰ τὴν ἵσην ἀναλογίαν, ώστε ἂν νὰ ήτον ναῦλος.

Ἐὰν η ἀργυοπορία συμβῇ ἐξ αἰτίας τῶν ἴδιοκτητῶν τοῦ καραβίου η τοῦ κυβερνήτου, ὑποχρεούνται οὗτοι νὰ κάμουν εἰποζημίωσιν εἰς τὸ ναυτικόν (*).

(*) Ἀποζημίωσις indemnisation εἶναι η πληρωμή τῶν ζημιῶν πρὸς ἐκεῖνον, ο ἕποιας ἔχει δίκαιον

258. Εάν συμβῇ πειρατική αἵρεση, Σλάσις (σπάσιμα) καὶ ναυάγιον μὲν ὀλόκληρου φθιρᾶν τοῦ καραβίου, καὶ τῶν πραγμάτων, οἱ ναῦται δὲν ἡμποροῦν νὰ ζητήσουν κάμένα μισθόν.

Αλλ' οὐδὲν ὑπόχεινται νὰ ἐπιτρέψουν ὅ, τι προέλαβον διὰ μισθόν των.

259. Εάν δὲ μέρος τὸ τοῦ καραβίου διασωθῇ, οἱ ναῦται ἔντες μισθωμένοι μὲν τὸ ταξεῖδι, ἢ μὲν τὸ μηνιαῖον, πληρώνονται διὰ τὸ ἀνάλογον τοῦ ταξειδίου, καὶ τοῦ καιροῦ τῆς δουλεύσεως των ἀπὸ τὰ σωθέντα διὰ αὐτῶν λείψαντο τοῦ καραβίου.

Εἰν τὰ λείψαντα δὲν ἔξαρκέσσουν, καὶ εἴαν διασώθουν πραγματεῖαι μόνου, πληρώνονται τὸν ρήθεντα ἀνάλογον μισθόν των ἀπὸ τὸν ναῦλον.

260. Οἱ μισθωθέντες ναῦται ἐπάνω εἰς τὸν ναῦλον, ἀπ' αὐτὸν καὶ πληρώνονται κατ' ἀναλογίαν εἰς ὅσου λόγη ὁ κυβερνήτης.

261. Οπωςδήποτε καὶ ἂν ἦναι μισθωμένοι οἱ ναῦται, πρέπει νὰ πληρωθοῦν τὰ ἡμέρομίσθιά των διὰ ὅσας ἡμέρας δουλεύσουν εἰς τὸ διάσωσμα τῶν λειψάνων, καὶ ναυάγησάντων πραγμάτων.

262. Εὰν ὁ ναύτης ἀρρώστησῃ εἰς τὸ ταξεῖδι, πρέπει νὰ πληρωθῇ τεὺς μισθούς του, νὰ τραφῇ καὶ νὰ προβλέψῃ ιατρικὰ μὲν ἔξοδα τοῦ καραβίου.

νὰ τὰς κατὰ οὔρους. Προσδιορίζεται δὲ ἡ μέση συμβιβασμὸν μεταξὺ τοῦ ζητοῦντος, καὶ τοῦ ἐνεκχομένου, ἢ μὲν ἀπόφασιν τοῦ κριτηρίου.

263. Ὁ ναύτης πρέπει νὰ ζωοτραφῇ, καὶ νὰ ιαστρευθῇ μὲ ἔξοδα τοῦ καραβίου, καὶ τοῦ φερτίου, ἐὰν πληγωθῇ πολεμῶν κατὰ τοῦ ἔχθροῦ, ἢ τῶν περατῶν.

264. Εὰν ὁ ναύτης ἔξελθων ἀπὸ τὸ καράβι χωρὶς ἀδείας τοῦ κυβερνήτου πληγωθῇ εἰς τὴν ξηράν, τὰ ἔξοδα τοῦ χειρούργου, καὶ ἡ ζωοτροφία του, ἀνήκουν εἰς αὐτὸν, ἥμπορεῖ μάλιστα ὁ κυβερνήτης νὰ τὸν ἀποβάλῃ.

Εἰς τὴν περίσασι ταύτην ὁ μισθός του πρέπει νὰ πληρωθῇ μόνον διὰ ὅσου καιρὸν ἐδούλευσε.

265. Εὰν ἀποθάνῃ τίς ναύτης θαλασσοπλοῶν, εἰ μὲν ἦναι μισθωμένος μὲ μηνιαῖον, πρέπει νὰ πληρωθοῦν οἱ μισθοὶ του ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του.

Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὄντας συμφωνημένος μὲ τὸ ταξίδι, πρέπει νὰ πληρωθοῦν οἱ κληρουόμοις τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνήκοντος, δεδόσθω καὶ νὰ ἐτελεύτησε καὶ εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἀποφορτίσματος.

Ἐὰν ἀποθάνῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐπιεροφῆς, χρεωζεῖται ὁ μισθὸς ὀλόκληρος.

Ἐὰν ὁ ναύτης ἦναι συμφωνημένος μὲ μερίδιον εἰς τὰ κέρδη καὶ τὰς ζημίας τοῦ καραβίου, ἢ τὸν ναῦλον, γρεωζεῖται ὀλόκληρον τὸ μερίδιόν του μετὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀπόπλου.

Χρεωζοῦνται ὀλόκληροι οἱ μισθοὶ τοῦ φουευθέντος ναύτου διὰ ὅλου τὸ ταξίδι εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἑναντίων, ὅταν τὸ καράβι ἐλλιμενισθῇ εἰς καλὸν λιμένα, ἥτοι εὔοδοθῇ.

266. Ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης εἰς τὸ ταξίδιον μὲ τὸ καράβι δὲν ἥμπορεῖ νὰ ζητήσῃ τέ λύτρου (πλή-

ρωμήν διὰ τὴν ἐλευθερίαν του) μῆτε ἀπὸ τὸν κυβερνήτην, μῆτε ἀπὸ τοὺς ἴδιοκτήτας, μῆτε ἀπὸ τοὺς ναυλωτὰς τοῦ καραβίου.

*Ἀλλὰ πληρώνεται μόνον τὸν ἀνήκοντα μισθόν του ἕως τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐλήφθη αἰχμαλωτός.

267. *Ἐὰν ὁ σταλεῖς ναύτης εἰς τὴν ξηράν, ἢ μὲ πλοιάριον δὲ ὑπόθεσεν τοῦ καραβίου, πισθῇ, καὶ αἰχμαλωτισθῇ, ἔχει δικαιώματα λάβη ὀλέκληρον τὸν μισθόν του.
Ἐτι δὲ νὰ λάβῃ ἀποζημίωσιν τινα πρὸς ἔξαγοράν του, ἐὰν τὸ καράβι φθάσῃ εἰς τὸν καλὸν λιμένα (εὐόδιον).

268. *Ἐὰν ὁ ναύτης σταλῇ διὰ Θαλάσσης, ἢ πρὸς ξηράν πρὸς ὑπῆροςσίαν τοῦ καραβίου, χρεωτεῖται ἢ ἀποζημίωσις ἀπὸ τοὺς ἴδιοκτήτας (*).

*Ἐὰν δὲ ἢ ἀποζολὴ αὕτη γένη πρὸς ὑπῆροςσίαν τοῦ καραβίου καὶ τοῦ φορτίου του, ἢ ἀποζημίωσις χρωστεῖται ἀπὸ τοὺς ἴδιοκτήτας, καὶ τὸ φορτίον.

269. *Η ἀποζημίωσις ἀποτιμᾶται εἰς ἔξακόσια δράγκα.

*Η δὲ σύναξις, καὶ ἢ μεταχείρησις θέλουν γένηται κατὰ διάταξιν τῆς διοικήσεως μὲ κανονισμὸν περὶ ὄξαγορῶν τῶν αἰχμαλώτων.

(*) Φανερὸν μοὶ φαίνεται ὅτι ὁ νομοθέτης ἔνταῦθα ἔνυοεῖ ἀποζημίωσιν τὰ λύτρα, ἵτοι τὴν ἔξαγοράν, ἄλλα διὰ νὰ μὴ γένη εἰς τοῦτο διαφίλουςσία, ἢ αὐξηθῇ ἢ ζήτησις τῶν πειράτων, τὸν προσδιωρίσειν, ὡς κατωτέρω.